

25 Μαρτίου 2014

«Μαξ (Πάθη και αρετές)»

Μουσική / Σύγχρονα Μουσικά Ρεύματα

στις 11:00 στο Διαδικτυακό Ραδιόφωνο Remptousia FM, στην εκπομπή «Νεώτερα Μουσικά Ρεύματα», ακούστε το τραγούδι «ΜΑΞ – Πάθη και αρετές» του σύγχρονου ραψωδού Αρτέμη. Με τους στίχους του περιγράφεται η ταραχώδης ζωή ενός νέου, του Μάξιμου, που μετά από πολλές περιπέτειες κατάφερε να βρει την αλήθεια και το πραγματικό νόημα στη ζωή του. Διαβάστε παρακάτω τι λέει ο ίδιος ο Αρτέμης σε συνέντευξή του που είχε παραχωρήσει στο μουσικό site avropolis.gr για το τραγούδι αυτό.

«Το τραγούδι “Ο Μαξ (Πάθη και Αρετές)”, είναι το δεύτερο αμιγώς storytelling (αφηγηματικό) ραπ το οποίο γράφω. Η ιστορία που περιγράφεται εδώ βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα: ο Μάξιμος είναι υπαρκτό πρόσωπο, είναι παλιός μου φίλος από τη Θεσσαλονίκη και ένα από τα πρώτα μέλη της θρυλικής graffiti ομάδας των S.G.B. (Skra Ghetto Boys). Κάποιες επιλογές στη ζωή του (τα περιγράφω στο τραγούδι) τον οδήγησαν σε νεαρή ηλικία στις φυλακές Διαβατών. Εκεί μέσα είχε φτάσει σε οριακό σημείο και του είχαν μπει λογισμοί μέχρι και να αυτοκτονήσει. Ώσπου έπεσε στα χέρια του το βιβλίο του Πατρός Παϊσίου, «Πάθη Και Αρετές», που του έσωσε τη ζωή. Μετά την ανάγνωσή του είδε τον κόσμο με άλλα μάτια. Άντλησε δύναμη. Ήρθε σε επαφή με την «αλήθεια που ελευθερώνει» και ένιωσε ελεύθερος παρά το γεγονός ότι βρισκόταν ακόμη στην ειρκτή. Σήμερα, δόξα τω Θεώ, ο άνθρωπος είναι μια χαρά και γενικώς διάγει ευ. Έγραψα το κομμάτι καθαρά με το σκεπτικό ότι ίσως μπορούσαν να βοηθηθούν μέσω αυτού παιδιά τα οποία έχουν παράλληλους βίους με τον Μαξ. Σκεπτόμουν ότι στο πρόσωπο του Μαξ μπορεί να αναγνώριζαν κάποια από αυτά τα παιδιά και δικά τους χαρακτηριστικά και πιθανόν απέφευγαν κάποιες κακοτοπιές».

Μαξ (Πάθη και αρετές)

Έχω έναν φίλο τον Μάξιμο, τον φωνάζουμε Μαξ.
Σύχναζε Αριστοτέλους και πλατεία Σκρά εναλλάξ.
Πορωμένος χιπχοπάς, από τη μέρα την πρώτη,
κι έκανε τρέλες, απ’ αυτές που κάνουμε όλοι στη νιότη.
Η διαφορά με τον Μαξ ήταν, ότι κάποια στιγμή,
είχε αρχίσει να τραβάει στ’ άκρα το σχοινί.
Ανησυχούσαν οι κολλητοί, χανόταν βλέπεις για μέρες,
κάποιοι είπαν άραζε σε άλλα στέκια, μ’ άλλες παρέες.
Την εποχή αυτή ήταν που έμπλεξε και με τους μπάφους,
κι άρχισ’ η ζωή του, να ορίζεται έξ αυτού του πάθους,
και για να προλάβω κάποιους, που θα πουν: ε, και τί έγινε;
Ακούστε, γιατί ενός κακού μύρια έπονται!
Λοιπόν, ο Μαξ, άσχετα από την τρέλα του,
ήταν ευαίσθητη ψυχή, γι’ αυτό και όταν η κοπέλα του

μια μέρα του 'πε να χωρίσουν δίχως προφανή λόγο,
ένιωσε, ότι έχασε κάτω απ' τα πόδια του τον κόσμο!
Τον ψυχικό πόνο, το συναισθηματικό κενό,
νόμιζε θα το κάλυπτε με την κόκα και την Ηρώ.
Η βουτιά αυτή δε χρειάστηκε κόπο,
το χόρτο που κάπνιζε τόσα χρόνια, είχε λειάνει τον δρόμο.
Και έτσι η νέα ιστορία, που είχε αρχίσει με τις σκόνες,
δεν άργησε και να τον οδηγήσει εμπρός στις πόρτες
της Ψυχιατρικής Κλινικής Θεσσαλονίκης.
Μπήκε τέσσερις φορές, ήτανε καθεστώς φρίκης!
Τέσσερις φορές, τέσσερα εικοσαήμερα,
μα οι προσωπικοί του δαίμονες, δεν καταβάλλονταν με τίποτα!
Προς στιγμήν 'φεύγαν οι ουσίες από το αίμα του,
δεν έφευγε όμως η ιδέα, που ήταν ριζωμένη μέσα του!
Κι έτσι ο Μαξ συνέχιζε το δρομολόγιο το παλιό,
σε Εύοσμο, σε Δενδροπόταμο και Κορδελιό.
Σκηνικό, που απ' τη μνήμη του ποτέ δε θα σβηστεί,
η νύχτα αυτή, που έγινε η καρφωτή.
Σειρήνες, φωνές, (ψηλά τα χέρια) παντού μπλε φώτα,
να τον σημαδεύουνε των αστυνομικών τα όπλα!
Του περνάνε βραχιόλια και του βγάζουν άμεσα εισιτήριο,
για του Αστυνομικού Μεγάρου το κρατητήριο.
Τις πιο ζόρικες στιγμές εκεί τις βιώνει, του βγαίνουνε στερητικά,
αφόρητοι σωματικοί πόνοι. Σκοτοδίνη! Εκλιπαρεί έστω για μία ασπιρίνη!
Ειρωνικό βλέμμα είναι αυτό, που ο σκοπός του δίνει.
Μετά από δυο εβδομάδες είναι ένα ανθρώπινο ερείπιο,
σαν νεκροζώντανος, οδηγείται στό δικαστήριο.
Η απόφαση που βγαίνει, ειν' η χαριστική βολή,
ο Μάξιμος θά περάσει έναν χρόνο στή φυλακή!
Τώρα είναι μεσ' στην κλούβα κι οδεύει προς τη Νέα Σίνδο.
Στις φυλακές Διαβατών θα βρίσκεται σε λίγο.
Περνά την πύλη, νιώθει πως εισέρχεται στον Άδη,
πώς έφτασε ως εδώ, δεν έχει ακόμη καταλάβει!
Ακολουθεί τον φρουρό, με το κεφάλι σκυφτό,
τον οδηγεί στο κελί που 'χει το νούμερο οχτώ.
Στο εξής θα μένει εκεί μαζί με πέντε συγκατοίκους
και για θέα θα 'χει μόνο κάγκελα και τοίχους.
Έρχονται κάποιες στιγμές, που αγγίζει την τρέλα,
του μπαίνουν λογισμοί, ως και στη ζωή του να θέσει τέρμα.
Ωσπου μία μέρα, κολλάει στο έξωφυλλο ενός βιβλίου,

ήταν το Πάθη και Αρετές, του πατρός Παΐσιου!
Έρχεται σ' επαφή με την αλήθεια,
που ελευθερώνει, νιώθει έλεύθερος,
παρόλο που ειν' στη φυλακή ακόμη! .....

<http://bitly.com/1sxd7y>